Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31239
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> Kontakt: Stift Stams   <img src="https://manuscripta.at/styles/universitaets-landesbibliothek-tirol.png" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg" height="48">>

Liber Coelij Lactancij firmiani diuinarum institutionum aduersus gentes libri de falsa religione. Capitula feliciter incipiunt:—

Quanti sit & fuerit semper cognitio ueritatis & q̃ nec sine religione nec sine sapientia sit probanda religio. I.
De errore phorum euacuantium prouidentiam & publicam statuentium fidem. II.
An unius dei potestate regatur mundus an multorum. III.
Q̃ sub uno unico deo. priculares esse non pñt ex testimonio. pphārum. IIII.
De testimonijs poetarum & phorum. V.
De testimonijs cottaeponticis trismegisti & decem sibillis. VI.
De testimonijs Appollinis & deorum. VII.
De cecitate eorum. qui deos plures opinantur esse & unde hic error habuerit originem & q̃ corpus deo non est nēcium nec propigatio liberorum. VIII.
De hercule & de ortu eius & gestis & morte. VIIII.
De esculapio. Appolline & neptuno marte. castore polluce & mercurio. X.
De ipsius iouis parentibus & ortu & uita flagitiosa & morte & sepultura & de opificio poetarum. XI.
Quō stoici figmenta poetarum ad phisicam transferant rationem. XII.
Quō poetae & historici euacuant stoicorū traditionem. XIII.
De sorte. Saturno & alijs XIIII.
Quid inde Euhemerus doceat in sacra historia. XV.
Qua ratione dij homines coeperunt nominari. XVI.
Qua ratione dij esse non possunt quos sexus discernit. & q̃ in natura dei nō cadit aut sexus. aut coitus. aut officium generandi. XVII.
Quod stoici fidem historiarum & poetarum figmenta in ambiguitatione puerunt & que miserie & turpitudines de dijs referantur. XVIIII.
Quō refellantur hi. qui deos factos ex hominibus mentiuntur. XVIIII.
Quod deos vanos & deum verum nemo simul colere potest: XX.
De propria romanorum religione. XXI.
De sacerdotijs & ministerijs eorum. XXII.
Quis apud romanos tot & tantarum superstitionū precipuus auctor extiterit & qui apud alias gentes. XXIII.
Quo tempore coepit ntus vanarum superstitionū. XXIIII.
Epilogus quo docetur quis sapientie sit p̃mus gradus:— XXV.

Stams HS 4.